

ROCKERFILMEN DER NE

Hornsherred Film

ROCKERFILMEN

ROCKERFILMEN

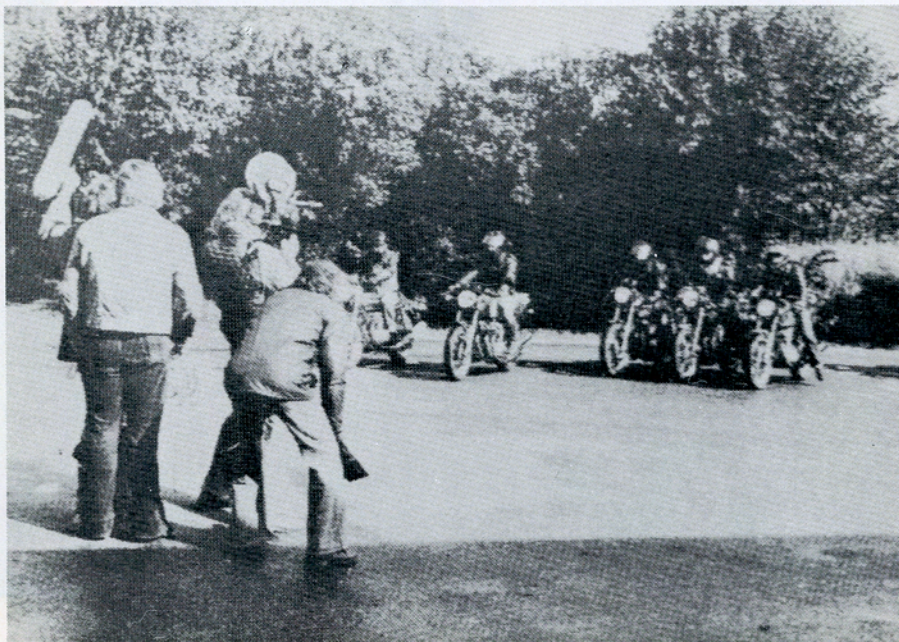
Da MC-klubben Red Hawks en dag er på vej hjem fra et træf, passerer de tilfældigt en blokade foran en fabrik. Dette bliver af en avis udlagt som at »rockere splitter demonstranter«, og samme avis sætter klubben i forbindelse med et overfald på en fremmedarbejder. Påstandene er dog stærkt fordrejede og usande, men Red Hawks-medlemmerne lægges for had blandt folk.

En pige fra klubben arbejder på en fabrik, hvor arbejdsgiveren samtidig har udtalt til medierne »at de arbejdsløse ikke gider arbejde«, og at han sagtens kan bruge flere folk. En gruppe arbejdsløse beslutter sig derfor til at lave en aktion mod arbejdsgiveren ved at tilbyde at gå i arbejde på hans fabrik.

Da arbejdsgiveren underhånden får oplysninger om denne aktion, får han ideen til at bruge Red Hawks til at »ordne« de arbejdsløse!

Spørgsmålet i filmen er så, hvorvidt MC-klubben vil lade sig bruge som en slags »lejetropper« til arbejdsgiverens egne formål.

Rockerfilmen er også en beskrivelse af livet i en almindelig MC-klub. Om klubmøder og ture på cyklen. Om at arrangere årets Høge-træf for 800 andre MC'ere. Om de problemer, der kan opstå, når man skal have et nyt klubhus, og klubben samtidig hænges ud i aviserne. Og om fordelene ved at organisere sig i en klub og sammenholdet i gruppen.

EN RED HAWK FORTÆLLER

I filmen er der en scene med at vi får tæsk af nogle fiskere. Det er en historie, jeg har oplevet.

I forbindelse med de bandekrige, og alt det lort der, var det at folk råbte alt muligt efter én. Det var selvfølgelig, fordi aviserne havde smurt tykt på, så hvis man viste sig i læderjakke og med vest på, troede folk, man var ligesom dem i København, og glemte helt, at der var ca. 50.000 organiserede i DMC (Danske Motorcykelklubbers Centralorganisation), som var helt anderledes.

Vi oplevede f.eks. at komme ind på en kro her på egnen - vi skulle have en middag, da en af os skulle i spjældet - og med det samme vi var kommet ind, var der nogle, der kom med tilråb. Vi bestilte mad, men det kunne vi ikke - de fiskere, der var dernede, sagde, at vi kun få en lille røvfuld, hvis det var. Vi havde fandeme ikke spillet op - vi skulle ha' en middag, og det har man ret til. Vi sad stille og roligt ved bordet, for havde vi sagt noget, havde vi bare fået tæsk på stedet.

Nå, men vi rejste os og ville gå, men fiskerne rejste sig også, og en af dem tog fat i en af os og tæskede ham ind i væggen. Lige ind i en radiator - det så fandeme grimt ud. Da vi så kom ud i gangen, var døren låst - vi var bare låst inde. Så skete der bare en hel masse ting, inden vi blev kylet ud.

Det er hvad aviserne får ud af det: vi er allesammen halvhjerner som de hårde grupper i København. Mange tror selvfølgelig, at vi altid er ude på øretæver, men vi har vores MC-klub, tager på træf, drikker bajere og hygger os.

SAMTALE MED HENRIK KRÜGER

Henrik Krüger. Forfatter og journalist. Har bl.a. skrevet bogen »Action, mand!« om rockerliv i Danmark.

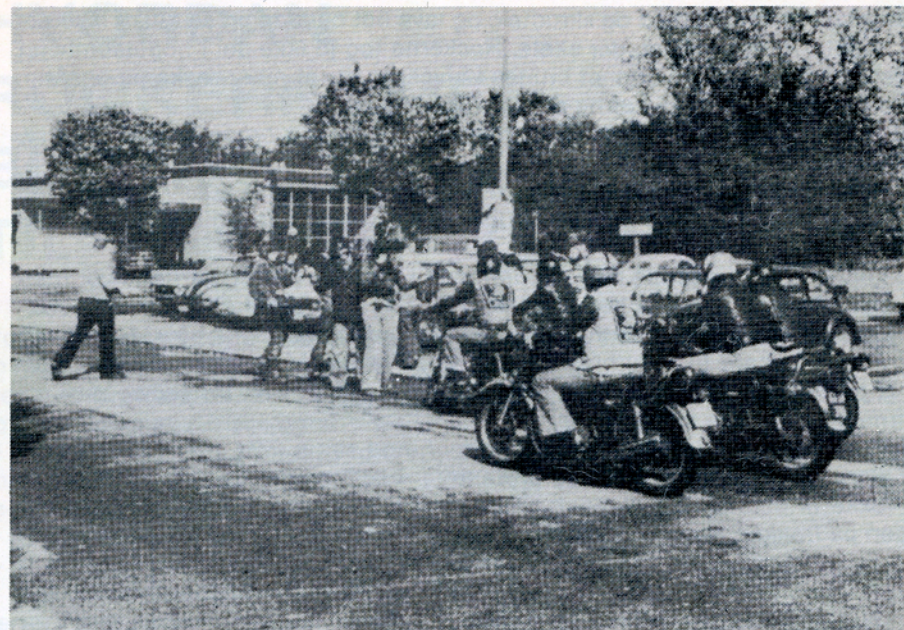
— I »Rockerfilmen« bliver en MC-gruppe tilbudt penge af en arbejdsgiver for at banke nogle arbejdsløse, der vil lave en aktion foran hans fabrik. Er det realistisk?

Ja, der har været flere tilfælde, hvor arbejdsgivere og højreorienterede politikere har forsøgt at udnytte og har udnyttet rockere til egne formål. En af de københavnske grupper fik tilbud i forbindelse med den store Vietnam-demonstration foran den amerikanske ambassade og omkring Verdensbank-demonstrationerne.

Ved Vietnam-demonstrationen fik de tilbudt 10.000 kr. af en politiker fra et af de højreorienterede partier i Folketinget for at gå løs på demonstrationen. De påstår selv, at de holdt et møde i forbindelse med tilbuddet og sagde så nej. Også ved Verdensbanken fik de tilbudt penge og dukkede op og massakrerede en masse mennesker og hjalp dermed politiet. Og politiet lod dem jo hjælpe. Og ved at lade dem hjælpe, brugte politiet dem jo sådan set også.

Et andet eksempel er de racistiske episoder uden for ABC-cafeteriet i København, hvor samme gruppe angreb og groft forulempede nogle fremmedarbejdere. Gruppen fik et tilbud af en stærkt højreorienteret forretningsmand, som jeg kender navnet på, og som ville have dem til at »ordne« fremmedarbejderne. Det er min faste overbevisning, at de tog imod pengene. Forretningsmandens bevæggrunde var rent og skært politiske, og stærkt racistiske.

Denne gruppe har masser af gange været i kontakt af industrifolk med henblik på at være strejkebrydere og tæve strejkevagter. Men jeg har ingen konkrete eksempler på, at det skulle være sket.

— Skelner du ikke mellem MC'ere i almindelighed og det lille fåtal af hårde grupper?

Det er klart. De fleste af de før omtalte eksempler, på at rockere har ladet sig udnytte til politiske formål, drejer sig om den samme minoritet af hårde grupper. Og så er der naturligvis det store flertal af MC'ere.

Men jeg er overbevist om, at almindelige mennesker ikke skelner mellem de hårde grupper og almindelige MC'ere. Så snart der kommer een på en motorcykel med læderjakke, så er det en rocker, og så bliver folk skrækslagne. Og det er klart, at sådan en skræk spiller aviserne på, og kan man lave rocker-historier: det er skidegodt stof. Og det er med til at acellerere folks angst for enhver på motorcykel, og så yderligere fremmedgøre rockere ved at de bliver skåret over en kam allesammen. Så skubber folk dem fra sig. Og rockerne får det indtryk, at de er noget særligt. Og det er jo netop den eneste måde, de er noget særligt på.

— Mener du dermed, at aviserne kan være med til at sætte gang i en udvikling?

Jeg mener, aviserne burde have et stort ansvar ved at gribe det fat på den rigtige måde. Et eksempel på, hvordan det ikke skal gøres, er blokaden foran Berlingeren, hvor pressen igen smækkede det op, som om rockerne var ved at blive involveret. Det var der ikke tale om. Efter min mening var det et af disse forsøg på at mistænkeliggøre begge parter. Der kommer nogle rockere tilfældigvis forbi og synes, det ser spændende ud - altså, rockere har det nu engang sådan, at hvor der er en masse mennesker forsamlet, der er det meget

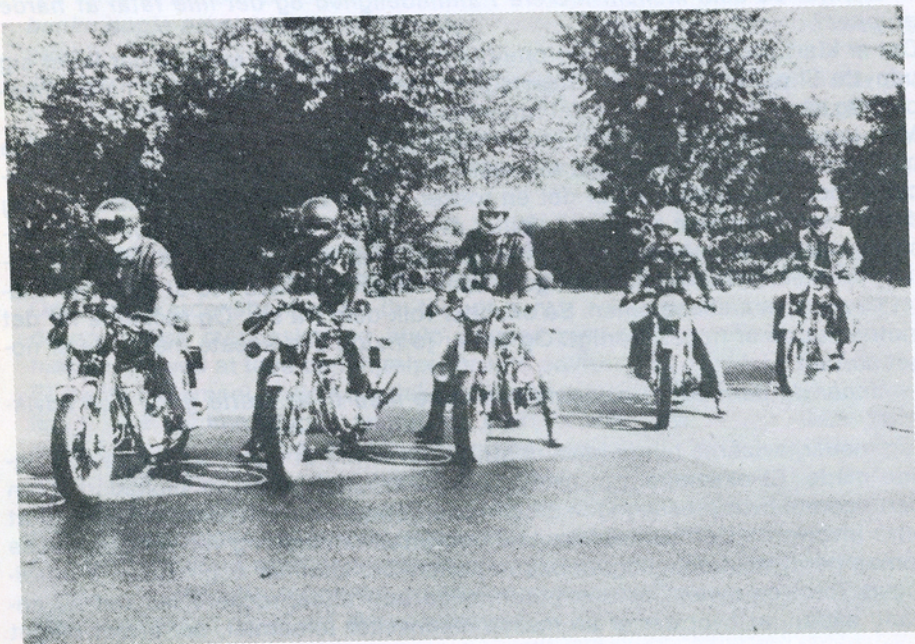
skægt lige at komme ned og »krudte«, og lave lidt ballade og så ellers ikke noget andet. Og det var det, der skete. Rockerne tog jo ikke del i nogetsomhelst andet. Og det har jo så kunnet bruges i alvserne til »at nu er rockerne også involveret i det« og »hvem har nu sendt dem ind«.

— *Tror du, at der er en fare for, at rockere vil lade sig bruge til reaktionære, politiske formål?*

Nu mener jeg, at rockerne taget som en helhed er meget lidt politiske. Men o.k., nogle enkelte kunne lade sig bruge, og de kunne lade sig bruge i en farlig retning.

Jeg kunne f.eks. forestille mig, at man inden for Fremskridtspartiet, hvor man igennem Danske Tidende har oprettet denne Antiterrorpatrulje, der skal sættes ind mod strejker og blokader, at der kunne man godt finde på at forsøge at få overtalte rockere til at hjælpe sig. Og med Fremskridtspartiets ansigt udadtil: at protestere mod alt andet i samfundet, ville de nok lettere kunne råbe rockerne op end visse andre grupper.

Jeg tror nemlig, rockerne ligger i en protest mod samfundet, men de bare ikke har klargjort for sig selv, hvad de protesterer imod, og der tror jeg, de let lader sig lokke til den nemme protest; den der bare er »bum«, nu skal de der have nogen på frakken.

HVORDAN ROCKERFILMEN BLEV TIL

I forbindelse med nogle voldsomme begivenheder i 77/78 i København blev der en masse medieomtale af begrebet »rockere«.

Igennem nogen tid blev der bragt saftige beretninger om rockergrubbers vold og overfald på sagesløse personer.

Vi synes, det blev til et stærkt fordrejet billede af rockere og MC-klubber. Og oplevede at folk fik et forkert billede af MC'ere, og der fremkom en masse løse påstande, som f.eks.

— at de kun venter på en god lejlighed til at slå fremmedarbejdere ned,

— at de er en slags lejetropper, der efter forgodtbefindende kan udnyttes til reaktionære formål.

Derfor fandt Hornsherred Film og Red Hawks i efteråret 77 sammen om at lave »Rockerfilmen«. Manuskriptet blev udarbejdet i fællesskab og blev fremlagt og diskuteret i begge grupper. Vi lagde vægt på, at filmen dels skulle være et »portræt« af en MC-gruppe og dels behandle nogle af påstandene om »Hvordan rockere er« sat i relation til samfundet.

Hornsherred Film er en filmgruppe bestående af 15 medlemmer, som blev startet i 1974. Gruppen har tidligere produceret bl.a. »Lærlingefilmen«, som har været vist i TV og distribueres af Statens Filmcentral. Red Hawks er en MC-gruppe fra Hornsherred, startet i 1975. Klubben er tilsluttet DMC (Danske Motorcykelklubbers Centralorganisation) og arrangerer i øvrigt hvert år »Høgetræffet«.

Filmen er produceret med støtte fra 1. Maj Fonden. Workshop og Danmarks Filmfond.

Den er i 16 mm farver med optisk lyd og varer 52 min. Musik af »Svalerne«.

Henvendelse om filmen kan ske til:

HORNSHERRED FILM

Saltsøvej 15
4050 Skibby
Telefon (03) 32 73 78

